

บทที่ 3

วิธีดำเนินการวิจัย

การศึกษาครั้งนี้เป็นการศึกษาเชิงทดลอง เพื่อศึกษาผลการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมแบบกลุ่มต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศ โดยการศึกษาครั้งนี้ผู้วิจัยดำเนินการวิจัยตามขั้นตอนดังต่อไปนี้

1. ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง
2. เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย
3. การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ
4. การดำเนินการทดลอง
5. วิธีดำเนินการทดลอง
6. การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

ประชากรและกลุ่มตัวอย่าง

1. ประชากร ที่ใช้ในการวิจัยได้แก่หญิงบริการทางเพศที่ปฏิบัติงานในสถานบริการทางเพศ เขตอำเภอเมือง จ.ศรีสะเกษ ที่มารับการตรวจรักษาในคลินิกามโรคของโรงพยาบาลศรีสะเกษ จ.ศรีสะเกษ
2. กลุ่มตัวอย่าง ที่ใช้ในการวิจัยเป็นหญิงบริการทางเพศที่ปฏิบัติงานในสถานบริการทางเพศ เขตอำเภอเมือง จ.ศรีสะเกษ ได้มาโดยการคัดเลือกอาสาสมัครซึ่งเป็นกลุ่มหญิงบริการทางเพศที่มารับบริการตรวจโรค ณ คลินิกามโรค โรงพยาบาลศรีสะเกษแล้วให้ทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองของโรเซนเบิร์ก (Rosenberg) ซึ่งแปลโดยภคนิช ต่วนชะเอม ผู้วิจัยได้นำแบบสอบถามของภคนิชมาใช้และมีการเพิ่มแบบประเมินอีก 5 ข้อให้เหมาะสมกับกลุ่มตัวอย่างคะแนนมี 4 ระดับ และเลือกผู้ที่มีคะแนนความรู้สึกที่มีต่อตนเองต่อการเห็นคุณค่า 15 - 30 คะแนน และเรียงลำดับคะแนนจากน้อยสุดขึ้นไปตามลำดับ พบจำนวน 20 คน แล้วจับสลากเหลือ 12 คน(โดยใช้เบอร์ใครที่จับได้เบอร์ 1-12 คือกลุ่มตัวอย่าง) สุ่มตัวอย่างอย่างง่าย (Simple Random Sampling) เพื่อจำแนกออกเป็น 2 กลุ่ม คือกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัย

เครื่องมือที่ใช้ในการวิจัยประกอบด้วย

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยม
2. แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือ

การสร้างเครื่องมือและการหาคุณภาพเครื่องมือมีขั้นตอนการดำเนินการ ดังนี้

1. โปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยม

โปรแกรมกลุ่มที่ใช้ในการวิจัยสร้างขึ้นโดย

1.1 ศึกษาตำรา เอกสารและงานวิจัยที่เกี่ยวข้องตามทฤษฎีภวนิยมเพื่อเป็นแนวทางในการกำหนดค่านิยมศัพท์ จุดมุ่งหมาย และวิธีดำเนินการที่เหมาะสมในการเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเอง

1.2 สร้างโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมเพื่อเสริมสร้างการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศในเขตอำเภอเมือง จังหวัดศรีสะเกษ ตามค่านิยมศัพท์ที่กำหนด

1.3 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมให้อาจารย์ที่ปรึกษาตรวจสอบความเหมาะสม พร้อมทั้งขอคำแนะนำและปรับปรุงโปรแกรมตามคำแนะนำจากอาจารย์ที่ปรึกษา เมื่อผ่านความเห็นชอบจากคณะกรรมการที่ปรึกษาวิทยานิพนธ์แล้ว นำโปรแกรมไปให้ผู้ทรงคุณวุฒิ เพื่อพิจารณาตรวจสอบความตรงด้านเนื้อหา ความครอบคลุมของเนื้อหา ความชัดเจน และความเหมาะสมของภาษาที่ใช้รวมทั้งข้อเสนอแนะ ในการปรับปรุงแก้ไข

1.4 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมมาปรับปรุงแก้ไขตามความเห็นและข้อเสนอแนะจากผู้ทรงคุณวุฒิภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

1.5 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมที่ปรับปรุงแก้ไขแล้วนำไปทดลองใช้ (Try out) กับหญิงบริการทางเพศในสถานบริการทางเพศอำเภอกันทรลักษณ์ จังหวัดศรีสะเกษ จำนวน 6 คน เพื่อพิจารณาความเหมาะสมของภาษาที่ใช้ วิธีดำเนินการและเวลาในการทำกลุ่ม 8 ครั้ง แต่ละครั้งใช้เวลา 60 นาที ซึ่งไม่เกินเวลาที่กำหนด จากนั้นนำมาปรับปรุงแก้ไขร่วมกับอาจารย์ผู้ควบคุมวิทยานิพนธ์อีกครั้งหนึ่งก่อนนำไปใช้จริง

1.6 นำโปรแกรมการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีภวนิยมไปดำเนินการใช้จริง

2. แบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง

2.1 พัฒนาแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองโดยผู้วิจัยได้ปรับปรุงแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองของโรเซนเบิร์ก ซึ่งภคณีฯ ตัวนะเอมเป็นผู้แปลและได้นำมาใช้กับผู้สูงอายุ (ภคณีฯ ตัวนะเอม, 2545) และปรับเปลี่ยนภาษาให้เหมาะสมกับหญิงบริการทางเพศภายใต้คำแนะนำของอาจารย์ที่ปรึกษา

2.2 นำแบบประเมินที่ปรับปรุงแล้วไปทดลองใช้ (Try out) กับหญิงบริการทางเพศในอำเภอกันทรลักษ์ จังหวัดศรีสะเกษ ที่มีคุณสมบัติเหมือนกับกลุ่มตัวอย่าง จำนวน 50 คน โดยแบบประเมินประกอบด้วยข้อคำถามของภคณีฯ 10 ข้อ ผู้วิจัยเพิ่มเติมอีก 5 ข้อ รวมเป็น 15 ข้อ เพื่อให้ครอบคลุมกับนิยามศัพท์ โดยมีข้อความทางบวก 8 ข้อ คือข้อที่ 1, 2, 4, 6, 10, 11, 12 และ 15 และข้อทางลบ 7 ข้อคือข้อที่ 3, 5, 7, 8, 9, 13 และ 14 ลักษณะคำถามเป็นแบบประเมินชนิดมาตราส่วนประมาณค่า มีคะแนนแต่ละข้อ 1-4 แต่ละข้อหญิงบริการทางเพศเลือกตอบได้ 4 ระดับ ดังนี้

เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นอย่างมากหรือเป็นส่วนใหญ่
เห็นด้วย	หมายถึง เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วย	หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้น
ไม่เห็นด้วยอย่างยิ่ง	หมายถึง ไม่เห็นด้วยกับข้อความนั้นเป็นอย่างมากหรือเป็นส่วนใหญ่

การให้คะแนนความรู้สึกต่อข้อความ	ทางบวก	ทางลบ	
เห็นด้วยมาก	4	1	คะแนน
เห็นด้วย	3	2	คะแนน
ไม่เห็นด้วย	2	3	คะแนน
ไม่เห็นด้วยมาก	1	4	คะแนน

เกณฑ์ประเมินคะแนนรวม

คะแนนรวมจะอยู่ในช่วง 1-60 คะแนน แบ่งช่วงคะแนนเป็น 3 ระดับดังนี้

15 - 30	คะแนน	หมายถึง	มีความรู้สึกเห็นคุณค่าตัวเองต่ำ
31 - 45	คะแนน	หมายถึง	มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองปานกลาง
46 - 60	คะแนน	หมายถึง	มีความรู้สึกเห็นคุณค่าในตนเองสูง

2.3 นำคะแนนแบบประเมินที่ได้มาวิเคราะห์หาความเชื่อมั่นด้วยวิธีการหาค่าสัมประสิทธิ์แอลฟา (Coefficient Alpha) ซึ่งเป็นการหาความเชื่อมั่นแบบสอดคล้องภายในของครอนบัก ได้ค่าความเชื่อมั่น .81 คณะกรรมการควบคุมวิทยานิพนธ์เห็นชอบให้นำไปดำเนินการได้ จึงนำแบบประเมินที่ได้ ไปใช้ในการดำเนินการวิจัยต่อไป

การดำเนินการทดลอง

การวิจัยครั้งนี้เป็นการวิจัยเชิงทดลองสองตัวประกอบแบบวัดซ้ำหนึ่งตัวประกอบ (Two-Factor Experimental Repeated Measures on One Factor) (Winer, Brown & Micheis, 1991, p. 509) เพื่อศึกษาหาผลของการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีทวินิยม ต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศจำนวน 12 คน โดยมีกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน

ตารางที่ 1 แบบแผนการทดลอง

	A1	A2	A3
B1	S1	S1	S1
	S2	S2	S2
	:	:	:
	S6	S6	S6
B2	S1	S1	S1
	S2	S2	S2
	:	:	:
	S6	S6	S6

A1 แทน ระยะก่อนการทดลอง

A2 แทน ระยะหลังการทดลอง

A3 แทน ระยะติดตามผล

B1 แทน วิธีการให้คำปรึกษาแบบปกติ

B2 แทน วิธีการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทวินิยม

S1-S6 แทน หญิงบริการทางเพศที่เข้าร่วมการศึกษาคนที่ 1-คนที่ 6

วิธีดำเนินการทดลอง

วิธีดำเนินการทดลองมีขั้นตอนดังนี้

1. ขั้นเตรียมการ

1.1 ผู้วิจัยนำหนังสือจากคณบดีบัณฑิตวิทยาลัย มหาวิทยาลัยบูรพาถึงเจ้าของสถานประกอบการในอำเภอกันทรลักษ์จังหวัดศรีสะเกษ เพื่อขออนุญาตนำแบบประเมินการเห็นคุณค่าใน

ตนเองหาค่าความเชื่อมั่นของแบบประเมินและขอความอนุเคราะห์ในการทดลองใช้โปรแกรม
การให้คำปรึกษากลุ่มตามทฤษฎีทวินมที่มีต่อการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศ

1.2 ผู้วิจัยติดต่อเจ้าของสถานประกอบการทางเพศในเขตอำเภอเมือง จังหวัด
ศรีสะเกษเพื่อขออนุญาตทำการศึกษาวิจัยและขอความร่วมมือในการดำเนินการวิจัยกับหญิงบริการ
ทางเพศ

2. ขั้นตอนการทดลอง

การทดลองแบ่งเป็น 3 ระยะดังนี้

2.1 ระยะก่อนการทดลอง

2.1.1 ผู้วิจัยสร้างสัมพันธภาพ ซึ่งแจ้งวัตถุประสงค์แก่หญิงบริการทางเพศที่มารับ
บริการตรวจรักษาที่คลินิกมารโรค โรงพยาบาลศรีสะเกษ สอบถามความสมัครใจในการเข้าร่วม
ศึกษาวิจัยและให้ทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตัวเอง ทั้งหมด 50 คน เลือกผู้ที่มีคะแนน
การเห็นคุณค่าในตนเองในระดับต่ำ คือตั้งแต่ 15-30 คะแนนและยินดีเข้าร่วมการทดลอง จำนวน 20
คนและสุ่มอย่างง่ายเพื่อคัดเลือกหญิงบริการทางเพศ 12 คน เพื่อให้ได้จำนวนที่พอเหมาะใน
การให้คำปรึกษากลุ่ม แล้วสุ่มตัวอย่างอย่างง่ายโดยการให้จับสลากเลข 1-12 เพื่อจำแนกเป็น 2 กลุ่ม
เป็นกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม กลุ่มละ 6 คน คะแนนที่ได้จากการทำแบบสอบถามของ
กลุ่มตัวอย่างในครั้งนี้จะเป็นคะแนนในระยะก่อนการทดลอง

2.1.2 ผู้วิจัยสนทนากับกลุ่มตัวอย่างเพื่อนัดวัน เวลา และสถานที่ในการทดลอง
คือร้านคาราโอเกะแห่งหนึ่งในจังหวัดศรีสะเกษ ซึ่งเจ้าของสถานประกอบการอนุญาต และพบกลุ่ม
ในเวลา 20.00-21.00 น. เพื่อดำเนินการตามกระบวนการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทวินม
ต่อไป ส่วนกลุ่มควบคุมที่ดำเนินการในวิธีการปกติคือเจ้าหน้าที่สาธารณสุขให้การตรวจเยี่ยมเป็น
ปกติและให้คำปรึกษาทั่ว ๆ ไปจะไม่ได้เข้าสู่กระบวนการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีทวินม
แต่อย่างใด

2.2 ระยะการทดลอง ห่างจากระยะก่อนการทดลอง 1 สัปดาห์ โดยดำเนินการดังนี้

2.2.1 ในวันที่ 5 สิงหาคม 2548 ปฐมนิเทศ สร้างสัมพันธภาพ ให้ความเป็น
กันเอง

2.2.2 ดำเนินการให้คำปรึกษาแบบกลุ่มตามทฤษฎีทวินม ทุกวัน วันละ 45-60
นาที เป็นเวลา 8 วัน ส่วนกลุ่มควบคุมจะดำเนินการในวิธีปกติ ไม่ได้รับการให้คำปรึกษาแบบกลุ่ม
ตามทฤษฎีทวินม

2.2.3 ระยะหลังการทดลองเมื่อสิ้นสุดการให้คำปรึกษาตามทฤษฎีทวินมแล้วให้
กลุ่มตัวอย่างทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเอง โดยนัดเจอกันในวันที่ 19 สิงหาคม 2548

เวลา 20.00 น. ณ ร้านคาราโอเกะที่เดิม

การดำเนินการทดลองกระทำในวันที่ 5 สิงหาคม 2548 – 12 สิงหาคม 2548 โดยดำเนินการ ระหว่างเวลา 20.00 น. – 21.00 น ทุกวัน ณ ร้านคาราโอเกะแห่งหนึ่งในจังหวัดศรีสะเกษ

2.3 ระยะติดตามผล หลังจากการทดสอบการทดลองแล้วเสร็จอีก 1 สัปดาห์ คือ วันที่ 19 สิงหาคม 2548 ให้กลุ่มตัวอย่างทั้งกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ทำแบบประเมินการเห็นคุณค่าในตนเองอีกครั้งเพื่อเป็นการติดตามผลและนำผลที่ได้มาวิเคราะห์ตามขั้นตอนทางสถิติ ดังตารางที่ 2

ตารางที่ 2 ขั้นตอนการวิจัย

สัปดาห์ที่	1	2-3	4	5
การดำเนินการทดลอง	ทำแบบประเมิน	การทดลองทำทุกวัน	→	ทำแบบประเมินการ
	การเห็นคุณค่าใน	แล้วทำแบบประเมิน		เห็นคุณค่าในตนเอง
	ตนเองระยะก่อน	การเห็นคุณค่าในตน		ในระยะติดตามผล
	การทดลอง	เองในวันที่ 8 ของ		
		การดำเนินการ		

การวิเคราะห์ข้อมูลและสถิติที่ใช้ในการวิเคราะห์ข้อมูล

การวิจัยครั้งนี้ผู้วิจัยวิเคราะห์ข้อมูลด้วย

1. ข้อมูลเกี่ยวกับคะแนนการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศในแต่ละระยะของการทดลอง ระหว่างกลุ่มทดลองและกลุ่มควบคุม ด้วยสถิติค่าเฉลี่ยและส่วนเบี่ยงเบนมาตรฐาน
2. วิเคราะห์ความแปรปรวนเพื่อเปรียบเทียบให้คำปรึกษา ระยะเวลา และปฏิสัมพันธ์ระหว่างวิธีการกับระยะเวลา การเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศ โดยใช้วิธีการวิเคราะห์ความแปรปรวนแบบวัดซ้ำประเภทหนึ่งตัวแปรระหว่างกลุ่มและหนึ่งตัวแปรภายในกลุ่ม (Repeated-Measures Analysis of Variance: One between-Subject Variable and One within-Subjects Variable) (Howell , 1997, p. 458, 1999, p. 357) และตรวจสอบความถูกต้องของการวิเคราะห์ข้อมูล โดยใช้โปรแกรมที่พัฒนาขึ้นโดยภาษาคิวเบสิก (QBASIC) ของรองศาสตราจารย์ ดร.ไพรัตน์ วงษ์นาม (อาจารย์ประจำภาควิชาและวัดผลการศึกษาคณะศึกษาศาสตร์มหาวิทยาลัยบูรพา)

3. วิเคราะห์เปรียบเทียบคะแนนเฉลี่ยการเห็นคุณค่าในตนเองของหญิงบริการทางเพศระหว่างกลุ่มให้คำปรึกษาตามทฤษฎีภวนิยมกับกลุ่มควบคุมในแต่ละระยะของการทดลอง ด้วยวิธีทดสอบรายคู่แบบ นิวแมนคูลส์ (Newman-Keuls Procedure)

มหาวิทยาลัยบูรพา
Burapha University